

Bembeke journal.

Jaargang nummer 10.

editie nummer 4.

12 oktober 2016

Dag allemaal,

Het elektriciteitsverhaal is een nieuwe fase ingegaan.

Garandeerde Escom (zeg maar de Essent van Malawi) eerst nog 10 uur elektriciteit per dag, welke uren in de praktijk liepen van globaal 10 uur savonds tot 6 uur smorgens, nu is die garantie teruggebracht tot maximaal 4 uur per dag en dat op de meest rare tijden en soms halen we die 4 uur niet eens.

De inhoud van de koelkast en het vriesvak hebben we aan de geiten gevoerd en daarna de stekker er maar uitgetrokken, maar verder gaat alles goed.

Afgelopen week weer wat mensen aan het werk gezet, de fundering van de eerste 3 stafhuizen is af en vandaag is het graafwerk voor het natuurkundelokaal begonnen. Allemaal prima dus.

Onze waterput is inmiddels 20 meter diep en vanmorgen groeven ze behoorlijk in de modder. Waarschijnlijk zijn ze morgen op diepte en gaan ze de wanden van de put rondom met stenen bekleden. Dus volgende week zijn ze weer boven en dan maar pompen.

Zaterdag hadden we een bruiloft. Een jaar of 6 geleden hebben we er ook eentje meegemaakt en die was vrij droog, dus we waren nieuwsgierig of het nu anders zou verlopen.

Om 8 uur in de morgen dienst in Dedza in de CCAP kerk (een afgeleide van de Nederlands Hervormde Kerk). Het was een groepbruiloft met 3 bruidsparen. Iedereen was er om 8 uur behalve..... juist ja de dominee. Die had eerst nog wat anders te doen. Om 10 uur was hij er nog niet, dus we hadden ons toen genoeg geërgerd en zijn vertrokken.

3 uur in de middag receptie in de grote eetzaal van het college.

De zaal barstens vol en exact hetzelfde scenario als 6 jaar geleden. Geen hapjes, geen drankjes. Het bruidspaar zat met een strak gezicht op het podium en een spreker die via een piepende en krakende geluidinstallatie aan de lopende band allerlei groepen naar voren roept, die dan al dansend geld moeten gooien in een grote mand.

De mand wordt regelmatig leeg gehaald en je kan bij de kassier ook wisselen. Wij denken er aan om bij wijze van proef op ons volgende feest ook eens zoiets te proberen.

Met de schouder van Ans gaat het nog niet goed. Ze blijft slecht slapen, heeft constant pijn en kan haar linkerarm nauwelijks of niet bewegen. Malawi is een mooi land, maar niet als je iets mankeert.

De dames van het klaverjasclubje hebben Ans via Facetime nog moed ingesproken, maar we hebben toch maar besloten om eerder terug te gaan. Helma heeft voor aanstaande zondag tickets geboekt en volgende maandag zijn we dan weer thuis.

Deze week nog in hoog tempo wat zaken afwerken, zodat alle belangrijke dingen gedaan zijn. Soms zit het mee en soms zit het tegen.

Groeten vanuit een buitengewoon warm Malawi en tot volgende week in Nederland.